Advent: 24 de Desembre

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,67-79): En aquell temps, Zacaries, el pare de Joan, s'omplí de l'Esperit Sant i profetitzà, dient: «Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, perquè ha visitat i ha fet redempció al seu poble, i ha suscitat un poder de salvació per a nosaltres en la casa de David, el seu servent, -tal com havia parlat des de temps antics per la boca dels seus sants profetes-, la salvació dels nostres enemics i de la mà de tots els qui ens odiaren, per tal de fer misericòrdia amb els nostres pares i recordar-se de la seva aliança santa, el jurament que jurà a Abraham, pare nostre, que ens atorgaria: que sense temença, alliberats dels nostres enemics, el servim en santedat i justícia davant ell tots els nostres dies. I tu, oh nen, seràs anomenat profeta de l'Altíssim, ja que el precediràs davant la faç del Senyor per preparar els seus camins, per donar el coneixement de la salvació al seu poble per a la remissió dels pecats d'ells, per les entranyes de misericòrdia del nostre Déu, amb les quals ens visitarà un sol naixent de les altures per a il·luminar aquells que estan asseguts en tenebres i ombra de mort, per dirigir els nostres peus per la via de la pau».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ens visitarà un sol naixent de les altures per a il·luminar aquells que estan asseguts en tenebres»

Mn. Ignasi FABREGAT i Torrents
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli recull el cant de lloança de Zacaries després del naixement del seu fill. En la seva primera part, el pare de Joan dóna gràcies a Déu, i en la segona els seus ulls miren al futur. Tot ell traspua alegria i esperança en reconèixer l'acció salvadora de Déu amb Israel, que culmina en la vinguda del mateix Déu encarnat, preparada pel fill de Zacaries.

Ja sabem que Zacaries havia estat castigat per Déu a causa de la seva incredulitat. Ara, però, quan l'acció divina és del tot manifesta en la seva pròpia carn —puix recupera la parla— exclama allò que fins aleshores no podia dir sinó amb el cor; i de ben segur que ho deia: «Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel...» (Lc 1,68). Quantes vegades veiem les coses fosques, negatives, de manera pessimista! Si tinguéssim la visió sobrenatural dels fets que mostra Zacaries en el Cant del Benedictus, viuríem en l'alegria i en l'esperança d'una manera estable.

«El Senyor ja és a prop; el Senyor ja és aquí». El pare del precursor és conscient que la vinguda del Messies és, sobretot, llum. Una llum que il·lumina els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort, ¡ a nosaltres! Tan de bo ens adonéssim amb plena consciència que el Nen Jesús ve a il·luminar les nostres vides, ve a guiar-nos, a assenyalar-nos per on hem d'anar... Tan de bo ens deixéssim guiar per les seves il·lusions, per aquelles esperances que posa en nosaltres.

Jesús és el “Senyor” (cf. Lc 1,68.76), però també és el “Salvador” (cf. Lc 1,69). Aquestes dues confessions (atribucions) que Zacaries fa de Déu, tan properes a la nit de Nadal, sempre m'han sorprès, perquè són precisament les mateixes que l'Àngel del Senyor assignarà a Jesús en el seu anunci als pastors i que podrem escoltar amb emoció aquesta nit a la Missa del Gall. I és que el qui neix és Déu!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Nosaltres som la teva imatge, i Tu ets la nostra, gràcies a la unió que vas realitzar en l’home. Per aquest immens amor és pel qual suplico humilment a la teva Majestat, amb totes les forces de la meva ànima, que t’apiadis amb tota la teva generositat de les teves miserables criatures» (Santa Caterina de Siena)

- «Misericòrdia: és la llei fonamental que habita en el cor de cada persona quan mira amb ulls sincers el germà que troba en el camí de la vida. Misericòrdia: és la via que uneix Déu i l’home» (Francesc)

- «Sant Joan Baptista és el “precursor” immediat del Senyor, enviat per preparar-li el camí (cf. Mt 3,3); inaugura l’Evangeli (cf. Ac 1,22)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 523)